

Hádej, Matylde

Hála Karel

1. Prodírám se mlázím a mám těžkou kabelu,
do které vkládám vše to, o čem sním,
a za hlavu házím vše to, co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že složím ti píseň
a tíseň z duše vyženu,
a pak tu tíhu už vysypu ven.
2. Brání se houští a tíží mě kabelu,
do které si tajně vkládám to, o čem sním,
a tma se na mne spouští a to by dělat neměla,
neboť tu zpívám a nenajdu rým.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
tolik snad váží jeden dubovej kmen.
3. A tak světem se vláčím,
a táhnu s sebou kabelu,
do které teď vkládám štíhlý tón,
tón, který se chvěje,
chvíli plnej naděje,
potom se ztrácí a jsem jako on.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že tóny, ty tóny ti vážu v jedinou kytici
a najdu záhon a s notama jen.
4. Prodírám se tmou a mlázím, mám přetěžkou kabelu,
do které ukládám ze snů dým,
a za hlavu házím vše, co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží sen, kterej teď mám
o tom, že jednou zvednou tě moje ruce do nebe
a pak tě ke snům do kabely dám.